

Tro og Love afgiven skriftlig Erklæring, der maa være forsynet med Paategning paa Tro og Love fra to her i Landet bosatte, paalidelige Mænd eller Kvinder om, at de ere nøje kendte med Forholdene og i Henhold hertil anse den for rigtig, medmindre Bevilling til Fritagelse for at stille Forlovere er erhvervet i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler.

§ 2.

„Hvis nogen af Parterne, der agte at indgaa Ægteskab for en dansk Øvrighed eller en Præst i den danske Folkekirke eller i et anerkendt Trossamfund i Danmark, er fremmed Statsborger, maa han eller hun opfylde de i § 1 under Nr. 1, 2, 4, 5, 7 og 10 nævnte Fordringer. En udenlandsk Mandsperson, som ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, maa desuden forelægge de Oplysninger, som kræves i Medfør af Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 42, 2det Stykke. De i Slutningen af § 1 omhandlede Bevidnelser af to paalidelige Mænd eller Kvinder kunne, til Oplysning om en fremmed Statsborgers Forhold, afgives af Personer, der ere bosatte uden for Riget, naar disses Paalidelighed og Kendskab til Forholdene er bevidnet af vedkommende fremmede Øvrighed eller Notarius eller ved Gesandtskabs- eller Konsulatattest.

Endvidere skal den fremmede Statsborger, som vil indgaa Ægteskab for en dansk Øvrighed eller gejstlig, godtgøre, at han eller hun opfylder de Betingelser for Ægteskabs Indgaaelse, som ere nødvendige efter hans eller hendes Hjemlands Love. Dette godtgøres ved Attest fra vedkommende Stats herværende Gesandtskab eller Konsulat eller fra Øvrigheden i hans Hjemland, eller, hvor saadan Attest ikke kan tilvejebringes, ved andet Bevis, som af vedkommende Minister findes fyldestgørende.

Dokumenter, udfærdigede af fremmede Myndigheder, skulle være bekræftede af vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat og kunne fordres fremlagte i behørig bekræftet Oversættelse. Disse skulle være forsynede med behørig Attest for, at de ere endelige.

Ere begge Parterne fremmede Statsborgere og ville gøre Brug af den ved § 4 hjemlede Adgang til at indgaa Ægteskab for en herværende fremmed Gesandt eller Konsul, bestemmer Justitsministeren, om og i hvilket Omfang de i nærværende Pa-

ragrafts 1ste Stykke, 1ste jfr. 3die Punktum, ommeldte Betingelser skulle kræves opfyldte, og Indenrigsministeren, om den i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 42, sidste Punktum, hjemlede Undtagelse fra den der givne Regel finder Anvendelse.

II.

Ægteskabsstiftelsesmaader.

§ 3.

Retsgyldigt Ægteskab stiftes her i Landet, som nærmere bestemt ved §§ 4 og 5, enten ved Parternes Erklæring til en offentlig Ægteskabsbog (borgerlig Ægteskabsstiftelse) eller ved Vielse af Folkekirkens eller et anerkendt Trossamfunds Præster (kirkelig Ægteskabsstiftelse).

§ 4.

Adgang til borgelig Ægteskabsstiftelse for *Øvrigheden* staar aaben for ethvert Brudepar, der opfylder de i §§ 1 og 2 fastsatte Betingelser. I København kan vedkommende Borgmester autorisere en eller flere Personer til paa sit Ansvar at udføre Forretningen. Uden for København kan den Underøvrighedsperson, der har Forfald, lade sin autoriserede Fuldmægtig træde i sit Sted.

Adgang til borgerlig Ægteskabsstiftelse ved *fremmed Gesandt eller Konsul* har et Brudepar, naar begge Parterne ere fremmede Statsborgere og opfylde de i § 2 herom fastsatte Betingelser, forudsat at vedkommende Gesandt eller Konsul har fornøden Bemyndigelse til at foretage en saadan Handling af en Stat, i hvilken en af Parterne har Statsborgerret. Ved Ægteskab, der stiftes paa denne Maade, finder nærværende Lovs Bestemmelser iøvrigt ikke Anvendelse.

§ 5.

Adgang til Ægteskabsstiftelse ved *Vielse* har et Brudepar, der opfylder de i §§ 1 og 2 fastsatte Betingelser, i de ved den hidtil gældende Ret hjemlede Tilfælde, dog med følgende nærmere Bestemmelse.

Mener en Præst i Folkekirken af religiøse Grunde ikke at kunne efterkomme Begæring om Vielse af et Brudepar, hvis Parter begge høre til Folkekirken og opfylde de i §§ 1 og 2 fastsatte Betingelser,